Četvrtak, 23.01.2014.g.

Neki dan mi se javila jedna draga sestra u vjeri i JAKO ME

RAZVESELILA svojim e-mailom.

U tom e-mailu "prepoznao" sam jako nadahnuće, JAKO DJELOVANJE

DUHA SVETOGA, koji djeluje u toj dragoj sestru vjeri, RADI NJE

SAME I SVIH ONIH KOJE JOJ GOSPODIN DONOSI NA NJEN

ŽIVOTNI PUT.

O, kako je to lako spoznati kod drugih!

A kada se to isto nama dešava, KADA DUH SVETI DJELUJE U NAMA

I KROZ NAS, tada vrlo često toga nismo niti svjesni.

Zato smo tu da hrabrimo jedni druge, da svjedočimo jedni drugima i ono

što se nama događa S LJUBLJENIM GOSPODINOM u našim životima i

u životima onih koje nam Gospodin, na razne načine, donosi u naš život.

HRABRITI SE U GOSPODINU… KAKO TO

LIJEPO ZVUČI.

Zato dalje donosim dio e-maila te drage sestre u vjeri da možda i nekome

od vas bude nadahnuće u svakodnevnim životnim kušnjama, kao što je

bio u meni.

Jer, SVI SMO MI JEDNI DRUGIMA ŽIVI SVJEDOCI SVE LJEPOTE

ŽIVOTA U GOSPODINU, I SA GOSPODINOM, U "HODU,

PADANJIMA I DIZANJIMA" ŠTO NAM TAKAV ŽIVOT NOSI.

I NEMA MI NIŠTA LJEPŠEGA NEGO KADA MOGU PROČITATI ILI

ČUTI TAKVA "ŽIVA" SVJEDOČANSTVA O SVAKODNEVNOM

ŽIVOTU S GOSPODINOM KAKVO JE I OVO.

A ZNAM DA MNOGI OD VAS TO NA RAZNE NAČINE

SVJEDOČITE U SVOJIM ŽIVOTIMA.

MA, DOSTA JE SAMO JEDNOM ČOVJEKU, BIO ON U VJERI ILI

NE, POSVJEDOČITI NEKIM SVOJIM PONAŠANJEM, OSMJEHOM

KADA JE TEŠKO, OPROSTOM KADA JE SVAĐA NA VIDIKU,

KIMANJEM GLAVE KADA JE POTREBNO NEKO OHRABRENJE, ILI

SVJEDOČENJEM RIJEČIMA KAKO SMO I MI SLABI I GRJEŠNI… I

"VIDJET" ĆEMO, OSJETIT ĆEMO, I MI I ON, SVATKO NA SVOJ

NAČIN, DA JE ON TU.

DA JE GOSPODIN BOG TU. KROZ NAS I PREKO NAS.

A PONEKAD JE TAKO JE MALO DOVOLJNO DA SE NEKOGA

"DIGNE" …

KAO OVAJ NJEZIN E-MAIL MENE…

"Hvaljen Isus i Marija, dragi brate u vjeri!

… Ovi blagdani su i mene stavljali u svakakve kušnje u

obitelji, u crkvi i u društvu. Tako da jednostavno nisam

imala volje odgovarati na mailove, a ni na poruke u

mobitelu – bila sam više u svojim mislima s Bogom i

osluškivala što mi to Bog poručuje.

Kad se čovjek odluči predati Bogu, to je najljepši osjećaj

na svijetu…

Živjeti s Bogom je predivno, ali onda dolaze kušnje, koje

nas uče kako se promijeniti, da bi bili dostojni kraljevstva

Božjega.

Kako živjeti s Bogom u društvu koje ne poznaje Boga. To

je strašno teško, tu stalno padamo.

Imamo jedan način života koji smo si mi osmislili, tako

smo lijepo živjeli i mislili smo da je to dobro.

Sada nas Bog uči kako treba živjeti, što moramo

promijeniti, a što je najgore, naši bližnji nam ne pomažu,

nego se kroz njih zli obraća nama.

On mrzi ljubav i što smo mi bliže Bogu, to je on ljući i želi

da odustanemo.

Bori se preko onih koji su nam najbliže, a nisu baš jaki u

vjeri.

Želi razoriti naše brakove, odvojiti nas od djece, uništiti

nam posao, radi sve samo da odustanemo.

Mi smo tu nemoćni riječima, nikome ne možemo dokazati

da mu želimo dobro, da radimo dobro – tu pomaže samo

molitva, razgovor s Bogom, naše odustajanje od tjeranja

pravde.

Moramo sve to predavati Gospodinu Isusu Kristu na križ i

moliti dragoga Oca, Gospodina Boga našega, da nam da

snage i da nam pokaže pravi put, kojim je odredio da

idemo – da nas on vodi i naravno, moliti našu dragu

nebesku Majčicu da nas zagovara, da nam pomaže u borbi

i da nas tješi kada padnemo.

Naš svećenik je jednom u svojoj propovjedi rekao da nam

obitelj uvijek i pod svaku cijenu mora biti na prvom

mjestu, čak i ispred crkve. Koliko god morali prešutjeti,

premoliti, propatiti.

Kad imam kušnje od supruga i djece ili bilo koga od

bližnjih i drugih ljudi puno mi je lakše sada kada znam da

me ljudi ne bi povrijedili, jer u njima moram gledati Isusa

Krista, nego iz njih progovara zli, a s njim se mogu boriti

jačim oružjem nego on ima, a to je molitva dragom Bogu i

ljubavlju prema tim ljudima.

Tu zli pada, tu je nemoćan.

On ne podnosi ljubav, jako je sretan kad uspije razoriti

obitelj, jer od obitelji sve počinje i naš dragi Gospodin Isus

Krist je došao iz obitelji. Zato se moramo boriti za obitelj

ljubavlju, šutnjom i molitvom.

Snagu za sve to nam daje naš Gospodin, trojedini Bog, i

presveta Djevica Marija.

Kad god možemo moramo ići k njima u crkvu, a ostalo

vrijeme oni dođu k nama i tako nam pomažu.

…

Imala sam potrebu javiti ti se da čuješ da svi mi imamo

nekako slične situacije u životu, baš zato jer nas sve vodi

dragi Bog, jer nas sve želi dovesti u svoje kraljevstvo, ali

se prije toga moramo odreći svojih ovozemaljskih

navezanosti, uzeti svoje križeve i nositi ih sa veseljem.

Evo sad nešto što se nadovezuje na ove moje misli:

10

[17]Čuvajte se ljudi, jer će vas predavati vijećima i po svojim će vas

sinagogama bičevati.

18 Pred upravitelje i kraljeve vodit će vas poradi mene, za

svjedočanstvo njima i poganima.

19 Kad vas predadu, ne budite zabrinuti kako ili što ćete govoriti.

Dat će vam se u onaj čas što ćete govoriti.

20 Ta ne govorite to vi, nego Duh Oca vašega govori u vama!«

21 »Brat će brata predavati na smrt i otac dijete. Djeca će ustajati

na roditelje i ubijati ih.

22 Svi će vas zamrziti zbog imena moga. ***Ali tko ustraje do***

svršetka, bit će spašen.«

Neka Bog blagoslovi tebe i tvoju obitelj i sve za koje se

moliš, neka ti da snage kada dođu kušnje da znaš

prepoznati njegov ispravan put…"

ETO, TO JE ZA MENE BOG NA DJELU. BOG DUH SVETI.

U NAMA I PREKO NAS.

I ZATO MENI NITKO NE MORA PRIČATI O TOME DA BOG

POSTOJI.

JA GA "VIDIM" SVAKI DAN.

NEKI DAN MI GA JE PONOVNO "POKAZALA" TA DRAGA SESTRA

U VJERI.

NADAM SE DA ĆE I NEKOM OD VAS, KOJI STE PROČITALI OVO

NJEZINO MALO ŽIVOTNO SVJEDOČANSTVO, NJEZINU ISPOVIJED

VJERE.

ZATO JU BLAGOSLOVI LJUBLJENI MOJ,

PREDRAGI MOJ BOŽE!

JER ONA JE TVOJA!

I OJAČAJ NJU I SVE TVOJE SVJEDOKE

SVOJIM SVETIM DUHOM, NAŠIM

NEBESKIM TJEŠITELJEM I BRANITELJEM.

SVET I PRESVET MOJ LJUBLJENI BOŽE,

OČE, SINE I DUŠE SVETI.

SVET I PRESVET, ČAŠĆEN, HVALJEN I

SLAVLJEN U VIJEKE VJEKOVA.

I ČAST I SLAVA TEBI PRESVETA NAŠA

NEBESKA MAJČICE.

O KAKO TI SE SAMO SVAKODNEVNO

UTJEČEMO! MOLI ZA NAS!

I ČAST I SLAVA CIJELOM DUHOVNOM

SVIJETU KOJI VRŠI I POŠTUJE BOŽJU

VOLJU.